Az igazság műve békesség lesz, az igazság gyümölcse örökké tartó nyugalom

Nyissuk ki Isten Igéjét Máté evangéliumának 11. részénél. Olvassuk el a 28. és 29. verset: *„Jőjjetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztlak titeket. Vegyétek fel magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.”* Ámen.

Itt az Úr Jézus szól hozzánk. A szív nyugalmáról, békességéről beszél, amely Isten országában található. Isten országa igazság, békesség és öröm a Szent Lélek által. Teljes és örök nyugalom.

És hív minket, hogy menjünk hozzá mindnyájan, akik megfáradtunk és megterheltettünk. Ebből a sötét világból jövünk, amely hamis békességet kínál, hamis nyugalmat ad. Mindenfélét ígér, de végül csak elfáraszt és megterhel bennünket.

Az Úr Jézus pedig azért hív magához, hogy nyugalmat adjon a lelkünknek. Sokan az arany utcák miatt keresik Isten országát, mert ott nincs többé szenvedés, mert házat, hajlékot ad, ahol lakhatunk.

De nagyon kevesen akarják Isten országát az Isten országában lévő nyugalomért keresni. Akik csak az arany utcákat keresik, nem találják meg a nyugalmat.

Olvassunk most a Zsidókhoz írt levélből is, a 3. rész 7–12. verséig: *„Annakokáért, miképen a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveiteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában, a hol megkísértettek engem a ti atyáitok, megpróbáltak engem, és látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig. Azért megharagudtam arra a nemzetségre, és mondtam: Mindenkor tévelyegnek szívökkel; és ők nem ismerték meg az én útaimat. Megesküdtem azért haragomban: Nem mennek be az én nyugodalmamba! Vigyázzatok, atyámfiai, hogy valamelyikteknek ne legyen gonosz, hitetlen szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől.”* Ámen.

Ezek az emberek negyven évig vándoroltak a pusztában. És Isten megesküdött haragjában, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába. Mit keres valójában az ember? A lélek, amely kimegy valakiből, aki kitisztította a házát, nyugalmat keres, és nem talál. Ezt mondja az Írás Máté 12:43-ban: *„Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víztelen helyeken jár, nyugalmat keresvén, és nem talál.”*

Mi is kereshetjük a nyugalmat, és mégsem találjuk meg, mert nem annak mércéje szerint keressük, aki nyugalmat tud adni nekünk. Isten nagyon világosan szól. Megesküdött haragjában, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába. Velünk is megtörténhet ugyanez: hogy Isten megesküszik, hogy nem megyünk be az ő nyugodalmába.

Jegyezzük meg: hatszázezren voltak. Ebből a hatszázezerből kevesen, nagyon kevesen mentek be az ő nyugodalmába, mert nem ismerték meg az ő útait. Mindenkor tévelyegtek a szívükkel.

És jegyezzük meg azt is, hogy az Úr Jézus mindnyájunkat hív, akik megfáradtunk és megterheltettünk, hogy nyugalmat adjon nekünk. Mi lehet értékesebb a lélek nyugalmánál? *„Jőjjetek, és tanuljátok meg tőlem, és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek”* – mondja az Úr Jézus.

Minden ember örömet keres, boldogságot keres. De nem az Úr Jézus receptje szerint keresi. Egyetlen helyen található nyugalom, csakis egyetlen helyen. Olvassuk Ézsaiás 48:18-ban: *„Oh, ha figyelmeztél volna parancsolatimra, olyan volna, mint a folyóvíz, békességed, és igazságod, mint a tenger habjai!”*

Az Úr Jézus azt mondja nekünk János 14-ben: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet.”* Nála találjuk meg a folyóvízhez hasonló békességet és a nyugalmat, ha tőle tanulunk, és ha az ő útján járunk, aki az igazság és az élet.

Olvassuk a Zsidókhoz írt levél 3. részéből, a 15. verstől: *„Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket, mint az elkeseredéskor. Kik voltak ugyanis azok, a kik hallván, elkeseredtek? Avagy nem mindazok-é, a kik Égyiptomból Mózes által jöttek ki? Kikre haragudott pedig negyven esztendeig? Avagy nem azokra-é, a kik vétkeztek, a kiknek tetemei elhullottak a pusztában? Kiknek esküdött meg pedig, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha azoknak, a kik engedetlenek voltak? Látjuk tehát, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt.”* Ámen. Ma találkoztam valakivel. Egy ötvennégy éves emberrel, aki elmondta, hogy tizenhárom éve cukorbeteg. Megkérdeztem: Hogyhogy ilyen fiatalon, negyvenegy évesen lettél cukorbeteg? Azt mondta, fájdalmas esemény történt a családjában.

Nagyon fájdalmas, és ez indította el a cukorbetegséget. Eleinte nem volt olyan súlyos, de most már inzulinra szorul.

A lélek nyugalmának hiánya a testre is betegséget, szenvedést hoz. De ami még súlyosabb: hogy Isten megesküszik, hogy nem megyünk be az ő nyugodalmába. Ez nagyon súlyos.

„Kiknek esküdött meg pedig, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha azoknak, a kik engedetlenek voltak?” Olvassunk tovább a 4. rész 1. versétől: *„Féljünk tehát, hogy a mikor még fennáll az ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, valaki közületek elkésettnek ne láttassék.”* Ámen.

Be akarunk menni Isten országába, és ez jó. De Isten országában Isten nyugalma található. Ez Isten ajánlata. Mégis sokan nem akarják azt a nyugalmat keresni, amelyet ő kínál. Az emberek másfajta nyugalmat akarnak, amelyet a világ folyása szerinti élet ad nekik. Ülnek a tévé előtt, az interneten, a Facebookon, a YouTube-on és más dolgokon. Miért?

Mert nem azt a nyugalmat keresik, amelyet az Úr Jézus adhat nekünk; nincs meg bennük ez a nyugalom, és a lelkük folyton keres. A tisztátalan lélek nyugalmat keresett, és nem talált. És mit tett? Visszatért, és vitt magával még hét másik lelket, és az ember állapota rosszabb lett, mert

semmit sem tett a helyébe. Így vagy úgy mindnyájan nyugalmat keresünk. Ezért veszünk ki szabadságot, hogy pihenjünk. A tisztátalan lélek is nyugalmat keresett, és nem találta meg. Ahogyan kereste, úgy nem is találhatta meg, mert egyedül Isten adhat nyugalmat, és az Úr Jézus az, aki ezt a nyugalmat felkínálja nekünk – de csak akkor, ha az ő szabályait követjük.

Ezt ajánlja nekünk: Jöjjetek, tanuljatok tőlem, és így nyugalmat találtok a lelketeknek. Aki az ő feltételei szerint keresi, megtalálja.

„Mert nékünk is hirdettetett az evangyéliom, valamint azoknak is; de nem használt azoknak a hallott beszéd, mivelhogy nem egyesült a hittel azokban, a kik hallották. Mert mi, a kik hittünk, bemegyünk a nyugodalomba, a mint mondotta: Úgy megesküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugodalmamba.”

Olvassuk a 6. verstől: *„Mivelhogy azért fennmarad, hogy némelyek bemennek abba, és a kiknek először hirdettetett az evangyéliom, nem mentek be engedetlenség miatt, ismét meghatároz egy napot, ezt: ma, Dávid által mondván oly hosszú idő múlva, a miképen meg van mondva: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveiteket. Mert ha Józsué nyugodalomba vitte volna őket, nem szólana azután más napról. Megmarad azért a szombatja az Isten népének. Mert a ki bement az ő nyugodalmába, maga is megnyugodott a cselekedeteitől, miképen Isten is a magáéitól. Igyekezzünk azért bemenni abba a nyugodalomba, hogy senki se essék el ugyanazon engedetlenség példája szerint.”*

Ebbe a nyugalomba nem lehet akárhogyan bemenni. Ezt mondja Isten Igéje. Van egy szabály, van egy út, amelyen járnunk kell, hogy bemehessünk ebbe a nyugalomba.

Az első, amit tennünk kell: ma, ha halljuk az ő szavát, ne keményítsük meg magunkat, mert ha megkeményítjük, a gonosz és hitetlen szív elszakít bennünket az élő Istentől. És eljön a nap, amikor megesküszik, hogy nem megyünk be az ő nyugodalmába.

Olvassuk még el a 12. és 13. verset: *„Mert az Isten beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a léleknek és szellemnek, az ízeknek és velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait. És nincsen oly teremtmény, a mely meg nem jelennék előtte; sőt mindenek mezítelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, a kiről mi beszélünk.”* Ámen.

Gondoljunk a szív hajlékára. A szív hajlékában a gondolatok laknak. Ez az a hely, ahol a gondolatok megfogannak, és Isten Igéje élő és ható. Megítéli a szív szándékait és gondolatait. Amikor megítéli őket, akkor mi magunk is megítéltetünk; amikor megítéltetünk, kárhoztatás alá kerülünk: a tetteink kárhoztatnak bennünket.

Ha pedig kárhoztatnak, nem lesz békességünk a tudatunk mélyén; akkor is kárhoztatnak, ha nem akarjuk.

Olvassunk néhány verset, járjunk körül röviden néhány dolgot az Isten országában található békességről. Egyesek csak a külső konfliktusokra gondolnak, de vannak belső konfliktusok is: konfliktus Isten és a mi gonosz gondolatokból álló világunk között.

És ha Istenhez jövünk, és Istennel akarunk lenni, **Isten Igéje** megítél bennünket. Hagynunk kell, hogy megítéljen. És van még valaki, aki megítél bennünket. János 16:7–8: *„De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek; mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vígasztaló; ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.”* Ámen.

A Szent Lélek nem önmagától szól, hanem amit hall, azt szólja, és az eljövendőket is kijelenti nekünk. Elvezet minket minden igazságra, vezérel minden igazságban. És még valamit tesz: meggyőz bennünket bűn, igazság és ítélet tekintetében. Az Igét használja arra, hogy megítélje szívünk gondolatait és szándékait.

Olvassunk, és nézzük meg, mikor lesz békességünk, és mikor nem; mikor nem találjuk meg a nyugalmat. Egyesek azt remélik, hogy díjként, ajándékként kapják meg. De a nyugalmat és a békességet nem így kapjuk.

Olvassunk Ézsaiás 59-ből, a 7–11. versig: *„Lábaik a gonoszra futnak, és sietnek ártatlan vért ontani; gondolataik álnok gondolatok, pusztítás és romlás van útaikon. A békesség útját nem ismerik, és nincsen jog vágásukban; ösvényeiket elferdítették, senki, a ki rajtok jár, nem ismeri a békességet.”*

Elég világos számunkra, miért nem ismerte meg ez a nép Isten nyugalmát. Amikor Isten azt kérte tőlük, hogy az ő ösvényein járjanak, azt mondták: „Nem akarunk rajtuk járni, nem akarunk.”

Csak az talál békességet, aki Isten útján jár. Ez a békesség útja. Az Úr Jézus azért jött, hogy lábainkat a békesség, a nyugalom útjára igazítsa. Jöjjetek, tanuljatok tőlem! Csak tőlem tanulhatjátok meg, hogyan találjatok nyugalmat a lelketeknek.

„Azért van távol tőlünk az ítélet, és nem ér el minket az igazság; világosságot várunk, és ímé, sötétség, fényességet, és homályban járunk. Tapogatjuk, mint vakok a falat, tapogatózunk, mint a kiknek nincs szemök, elesünk délben, mint alkonyatkor, a kövérek között olyanok vagyunk, mint a holtak. Mindnyájan zúgunk, mint a medvék, és nyögve nyögünk, mint a galambok; jogot várunk, és nincsen, szabadulást, és távol van tőlünk!” Ámen.

A gonoszoknak nincs békességük. Hívhatjuk az Úr nevét szakadatlanul, énekelhetünk neki folyton, és mondhatjuk: Menjünk az Úr házába, az Úr házába!

Ha nem tanuljuk meg úgy élni, ahogyan ő élt, nem megyünk be az ő nyugodalmába, nem lesz békességünk. Egyetlen recept van, amellyel bemehetünk Isten nyugalmába.

Jegyezzük meg, hogy a 7. versben ezt olvastuk: „gondolataik álnok gondolatok.”

Olvassuk Ézsaiás 66:18 első felét: *„Én pedig cselekedeteiket és gondolataikat…”* – vagyis megbüntetem. Ámen. Sokan talán azt képzeljük, hogy Isten csak a tetteket bünteti. De itt azt mondja, hogy a gondolatokat is. Mi nem látjuk mások gondolatait. Nem látom Mihály gondolatait. Nem látom Radu gondolatait.

Mindenki maszkot visel, és nem tudom, mi van benne, mit gondol. De Isten a gondolatainkat is ismeri. Ismeri a szívet, és tudja, hogy gondolataink álnok gondolatok-e.

Azt mondja: „Megbüntetem a cselekedeteket és a gondolatokat." Akiknek álnok gondolatok vannak a szívükben, nem ismerik a békességet. A gonoszoknak nincs békességük, bármennyire mondják is, hogy van. Lehet egy magad gyártotta hamis békességed, de az nem Isten nyugalma. Egyetlen igazi nyugalom van. Ez csak Isten ajánlatában található meg. Sokan csak az arany utcákat akarják, de Isten a saját nyugalmát kínálja, amely csak az általa szabott feltételek mellett nyerhető el.

Ezért nagyon fontos, hogy megtaláljuk ezt a receptet, amely a nyugalomhoz vezet. Olvassuk Ézsaiás 55. részének 7–9. versét: *„Hagyja el a gonosz az ő útját, és a hamisság embere gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és Istenünkhöz, mert kegyelmes és megbocsát. Mert nem az én gondolatim a ti gondolatitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr. Hanem a mennyivel magasabbak az egek a földnél, annyival magasabbak útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!"* Ámen.

Hagyja el a gonosz az ő útját, és a hamisság embere a gondolatait. Aki nem Isten törvénye szerint jár, az törvénytelen, és ez az ember, akinek nincs meg Isten törvénye, hagyja el a gondolatait, térjen ma az Úrhoz, ha hallja az ő szavát, és ő könyörül rajta.

„Istenünkhöz, mert kegyelmes és megbocsát." Mert Isten gondolatai nem a mi gondolataink, és az ő útjai nem a mi útjaink. És nagyon nagy a távolság a mi útjaink és Isten útjai között. *„A mennyivel magasabbak az egek a földnél, annyival magasabbak útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!"*

Ahhoz, hogy nyugalmunk és békességünk legyen, Isten gondolatának, vagyis Krisztus gondolatának kell bennünk lennie.

Olvassuk az 1Korinthus 2:15–16-ot: *„A lelki ember pedig mindent megítél, őt magát pedig senki sem ítéli meg. Mert ki ismerte meg az Úrnak értelmét? ki oktatná ki őt? Nékünk pedig Krisztus értelme van."* Ámen.

Pál ezt mondja magáról: Nekünk Krisztus értelme van. Mi mit mondhatunk magunkról? Akkor lesz nyugalmunk, ha Krisztus gondolata van bennünk.

A gonoszoknak nincs békességük. Nem ismerik a békesség útját, vagyis azt az utat, amely nyugalmat hoz. Olvassunk még a 2Korinthus 10. részéből, a 3–5. versig: *„Mert noha testben élünk, nem test szerint vitézkedünk. Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek erősségek lerontására, lerontván okoskodásokat, és minden magaslatot, a mely Isten ismerete ellen emeltetik, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmes legyen a Krisztusnak."* Ámen. Nekem is, nektek is le kell rontanunk az elme okoskodásait. Ez azt jelenti, hogy az elme gondolatokat szül, álnok gondolatokat, és mi ezeket lerontjuk.

Az embernek álnok gondolatai vannak, a gonoszoknak álnok gondolataik vannak.

Ezeket az álnok gondolatokat Krisztus törvénye alá kell vetnünk, hogy eljussunk oda, hogy Krisztus gondolata legyen bennünk. Minden gondolatunkat foglyul kell ejtenünk, hogy engedelmes legyen Krisztusnak. Akkor lesz békességünk, nyugalmunk.

Jegyezzük meg, hogyan jön a nyugalom. Vannak lépések, amelyeket meg kell tennünk. Munka ez önmagunkon. A nyugalomhoz összetett munkát kell végeznünk önmagunkon.

Isten Igéje élő és ható. Megítéli a gondolataimat és a szívem szándékait. A Lélek ugyanezt teszi: veszi az Igét, használja, és vág vele. Nekem együtt kell működnöm velük, hagynom kell, hogy formáljanak, különben gonosz leszek gondolataimban és tetteimben.

A napokban valaki egy régi századokban élt emberről beszélt. Ez az ember egy gyülekezetben volt, és kívülről nagyon kegyesnek látszott. Kegyesnek látszott, mégis elárulta a testvéreit, akiket halálra adtak. A gonoszoknak nincs nyugalmuk. Júdásnak sem békessége, sem nyugalma nem volt a lelkében.

A lelke háborgása a halálba vitte. Nem bírta tovább elviselni önmagát, és felakasztotta magát. Nem tudott tovább kitartani. A lelke nem talált többé békességet, nem talált nyugalmat. A lélek elment, hogy kietlen helyeken járjon, és nem talált nyugalmat.

Az emberek, akik nem találják meg a nyugalmat, zaklatottak, stresszesek, depressziósak. A lakosság nagy része diagnosztizáltan depressziós. Ezek az orvosok statisztikái azokról, akik eljutottak hozzájuk, és már gyógyszert is szednek rá.

Mindazok, akik gonoszok és álnok gondolataik vannak, egy ponton depresszióba esnek; nincs békességük, mert nincs honnan venniük, hiszen békessége és nyugalma csak azoknak van, akik Krisztust követik.

Olvassunk a Filippi levélből is, a 4. rész 6. és 7. verséből: *„Semmi felől ne aggodalmaskodjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”* Ámen.

Isten azt tanácsolja, arra bátorít bennünket, hogy semmi felől ne aggódjunk. Isten erősebb annál, aki a világban van. Semmi felől nem kell aggódnunk. Megígérte, hogy hű, és gondoskodik rólunk. „Én veletek vagyok minden napon.” Ez olyan ígéret, amelyet Isten hűségesen megtart, és a békesség, amelyet ad, minden értelmet felülhaladó békesség, és ez a békesség megőrzi gondolatainkat és szívünket a Krisztus Jézusban.

Ez a békesség őrzi a szívünket és a gondolatainkat. Sokan keresik a békességet, mi is keressük a békességet és a nyugalmat, és kevesen találják meg.

Mert nem Isten szabályai szerint keresik. Csak az engedelmesség hoz békességet. *(Oh, ha figyelmeztél volna parancsolatimra, olyan volna, mint a folyóvíz, békességed, és igazságod, mint a tenger habjai! Ézsaiás 48:18)*

Ha megtartjuk Isten törvényét, az békességet hoz nekünk, és nincs többé, ami kárhoztasson. Pál ezt mondja magáról: Nem kárhoztatom magam, nincs semmi ellenem, mert engedelmességben élek, és minden gondolatomat foglyul ejtem, hogy engedelmes legyen Krisztusnak. (1Korinthus 4:4: „Mert semmit sem tudok magamra.”)

Minden gondolatát az Ige elé vitte, hogy megítéltessék, és foglyul ejtessék Krisztusnak.

Olvassunk még Lukács 19:41–42-ből: *„És mikor közel jutott, látván a várost, síra azon, mondván: Vajha megismerted volna te is, csak e te napodon is, a mik a te békességedre valók! Most azonban elrejtettek a te szemeid elől.”* Ámen.

Ezzel a várossal, amelyhez az Úr Jézus elérkezett, pontosan az történt, ami a zsidó néppel, amelyet Isten kihozott Egyiptomból.

Egyik sem ismerte meg az Isten iránti engedelmességből fakadó nyugalmat. Mert mindig tévelyegtek az útjaikon. Olvastuk, hogy nem ismerték a békesség útját. Mit nem ismertek meg ezek a jeruzsálemi emberek?

Ugyanazt. Az Úr Jézus sírt a városért. Vajha megismerted volna te is, csak e te napodon is, amik a te békességedre valók! Az Úr Jézus nagyon vágyott arra, hogy Jeruzsálem, az övéi megismerjék.

Azért jött a földre, hogy megismerjük a békességet, hogy lábainkat a békesség útjára igazítsa. Ezért jött az Úr Jézus, ők pedig azt mondták neki: Nem akarunk ezen az úton járni. Mi sokkal jobb utakat ismerünk.

Mi szeretünk a plázába járni, a tengerpartra, a stadionba, a tévé elé, a világ internetjére. Mit találunk a plázában? Isten nyugalmát találjuk ott? A test szerint valók nem lehetnek kedvesek Istennek. A szemek kívánsága, a világ dolgai honnan valók?

Ártatlan dolog elmenni a plázába, ártatlan, de mit táplál a pláza? Emlékszem, fiatal koromban ilyesmi még nem létezett. Gimnazista voltam, és volt egy vasárnapi szokásunk. Sétáltunk a város központjában, hogy tápláljuk a testet. Utána beültünk egy filmre. Ismertem én akkor Isten nyugalmát?

Így nem ismerhetjük meg. A gonoszoknak, mondja Isten Igéje, nincs békességük. Csak az odafelvalók adhatnak nekünk békességet, azokat kell keresnünk.

„Az odafelvalókkal törődjetek, nem a földiekkel.” A világban sok minden ártatlannak látszik.

Sokan mondják majd: Mi baj van azzal, ha elmegyek a plázába? Semmi. De mit táplál bennem? Isten Igéje azt mondja: A testet ne tápláljátok a kívánságokra. Sokan mondják: Akkor dugjuk homokba a fejünket, és ne lássunk semmit?

De vajon miért vitte ki Isten ezeket az embereket Egyiptomból a pusztába? Mi volt Egyiptomban? Emlékszünk, milyen jók voltak az egyiptomi halak, amelyek semmibe sem kerültek. Ma sem kerül semmibe elmenni és sétálni egyet a plázában. Tényleg semmibe sem kerül. Nem kell pénzt adni. Senki sem tudja, hogy csak sétálni mentünk. Leülünk egy asztalhoz

enni, iszunk egy üdítőt, és nézelődünk jobbra-balra.

De ahová beléptünk, az a világ és a világ dolgai, és Isten azt mondja, ne szeressük ezeket, mert akkor az ő szeretete nincs bennünk. Isten segítsen, hogy megértsük, mire hívattunk el. Ezek a dolgok nem adnak nekünk nyugalmat.

Pedig mintha jól éreznénk magunkat: elmegyünk oda, kikapcsolódunk, jól érezzük magunkat. És kapunk egy kis kikapcsolódást, olyan békességet, amilyet a világ ad. Az Úr Jézus másként mondja: Az én békességemet adom néktek, nem úgy adom, ahogy a világ adja, hogy ne nyugtalankodjék szívetek, és ne féljen.

Ez az a békesség, amelyet Isten ad nekünk, és ez csak a pusztában található. A világban nem található.

Sokan mondják rólunk, hogy törvényeskedők vagyunk. Hogy nem örülünk annak, amit Isten adott a földön. Csakhogy akik a földiekkel törődnek, nem lehetnek kedvesek Istennek, és a végük veszedelem. Ezt mondja Isten Igéje.

Olvassuk a Róma 8. részét, hogy lássuk, mennyire különböznek a világ dolgai azoktól, amelyek békességet adhatnak nekünk. Nagyon különböznek. A 8. rész 5. verse: *„Mert a kik test szerint vannak, a test dolgaira gondolnak; a kik pedig lélek szerint, a lélek dolgaira.”*

Nagyon különböznek a Lélek dolgai a test dolgaitól. Eljött Jeruzsálembe, és Jeruzsálem nem ismerte meg azt, ami a békességére való volt, vagyis a Lélek dolgait. A test dolgai utáni járás, amelyek ártatlannak látszanak, amelyekről mi azt mondjuk, hogy ártatlanok, halálba visz.

Miért jöttünk Krisztushoz? Mit akarunk találni? Az arany utcás mennyországot vagy Isten nyugalmát? Ha nem Isten nyugalmát akarjuk megtalálni, nem találkozunk Istennel, és az arany utcákat sem látjuk meg.

Ha arany utcákat akarunk, az azt jelenti, hogy még mindig test szerint valók vagyunk. *„Mert a test gondolata halál; a lélek gondolata pedig élet és békesség.”* Az odafelvalók annyira különböznek a test dolgaitól, mint amilyen messze van a föld az egektől.

Ezért meg kell különböztetnünk, melyek azok az odafelvaló dolgok, amelyek békességet adhatnak nekünk. A test dolgai mindazok, amik nekünk voltak, amíg meg nem tértünk Istenhez. Mindennek újjá kell lennie. Csak ezek az újjá lett dolgok adnak békességet. Nem maradhatnak a régi dolgok, mert a régi dolgok nem adtak nyugalmat.

Álnok gondolataink voltak, azt tettük, ami eszünkbe jutott, azt tettük. Diszkóba akartam menni, elmentem. Moziba akartam menni, elmentem.

Megengedi-e még Isten, hogy azt tegyem, amit én akarok, vagy nem? Olvassuk a Galata 5:16-ot: *„Mondom pedig: Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek. Mert a test a Lélek ellen kívánkozik, a Lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, a miket akartok.”* És nem lehetünk kedvesek Istennek, mondja az Írás: *„Mivelhogy a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen, minthogy az Isten törvényének nem

engedelmeskedik, de nem is teheti. A kik pedig test szerint vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt."* Ámen.

Hallottam már egyeseket: Én elmegyek a tengerpartra, de nem oda, ahová mindenki, hanem máshová. De miért mész máshová? Csak azért mész, hogy test szerint élj, csak nem akarod látni a meztelen emberekkel teli strandokat. De akkor miért mész? Ezek nem a Szent Lélek dolgai közé tartoznak, és a Lélek harcol a test ellen.

„A test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kevélysége, nem az Atyától van, hanem e világból van." Ezt mondja. És akik ilyeneket cselekszenek, nem lehetnek kedvesek Istennek. A test szerint valók nem lehetnek kedvesek Istennek.

„Ti pedig nem test szerint vagytok, hanem lélek szerint, ha ugyan Isten Lelke lakik bennetek. A kiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé." Ámen.

Kérdezzük meg magunktól: Miért ajándékozza nekünk Isten a Szent Lelket? Hogy nyelveken szóljunk, prófétáljunk, és közben továbbra is a test dolgai után járjunk? Azért adatott, hogy a Lélek dolgai után járjunk, hogy elvezessen minden igazságra, hogy az ő indítása szerint éljünk. Ezért jön belénk és lakik bennünk.

De ha nekünk a világ és a világ dolgai tetszenek, nem kényszeríthetjük Istent, hogy nekünk adja a Szent Lelket. *„Ne szeressétek a világot, se a melyek a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete"* – vagyis Isten Lelke nincs benne.

Tanuljuk meg, milyen dolgok után járjunk, hogy nyugalmat találjunk. Sokan keresik, és nem tudják, hogyan találják meg. Ha az Isten kínálta nyugalmat keressük, hozzá kell mennünk, és tőle kell tanulnunk – ezt mondja Isten Igéje.

Olvassuk a Kolossé levél 3. részének 1–3. versét is: *„Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, a hol a Krisztus van, ülvén az Istennek jobbján. Az odafelvalókkal törődjetek, nem a földiekkel."* Ezek adhatnak nektek békességet.

Ne a földiekkel törődjetek, és ne azok után járjatok, amelyek halált hoznak rátok. „Mert meghaltatok" a földi dolgok számára. Így olvashatjuk: *„És a ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. Mikor a Krisztus, a mi életünk, megjelenik, akkor majd ti is ő vele együtt megjelentek dicsőségben."* Ámen.

Ha csak az üdvösségért jöttünk Krisztushoz, nem nyerjük el. Azért kell Krisztushoz jönnünk, hogy az odafelvalók után járjunk, és így jöttünk az üdvösségért is. Ők nem tudtak bemenni Isten nyugalmába, mert nem követték Isten rendjét, Isten útjait, Isten szabályait.

Istennek nagyon világos és pontos szabályai vannak. Olvassunk tovább az 5. verstől: *„Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat"*, vagyis a földi dolgokat. Öljétek ki életetekből *„a paráználkodást, tisztátalanságot"* a gondolataitokból, *„bujaságot, gonosz kívánságot"*. Mit jelent a kívánság? A kívánságokat meg kell feszíteni: a gonosz kívánságot, a kívánságot öljétek meg, és öljétek meg a telhetetlenséget is, *„mely bálványimádás"*.

Ezek a földi dolgok miatt jön Isten haragja az engedetlenség fiaira. Óriási a különbség a földi dolgok és a Lélek dolgai között. Csak a Lélek dolgai adnak nyugalmat, ezek az odafelvalók. Teljesen mások, mint a földiek. Nem az arany utcák, ahogyan a legtöbben gondolják. Nem a gyöngykapuk. Nem azok után kell járnunk. Nem azokra kell gondolnunk, hanem azokra, amelyek békességet, nyugalmat adhatnak nekünk.

Olvassuk el Ézsaiásnál is az egyik odafelvaló dolgot, amely nyugalmat ad. A 32. rész 17. és 18. verse: *„És az igazság műve békesség lesz, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mind örökké. És népem a békesség hajlékában lakik, és bátorságos sátorokban, és gondtalan nyugalomban.”* Ámen.

Az Írás azt mondja nekünk: *„Isten országa igazság és békesség. Boldogok, a kik éhezik és szomjúhozzák az igazságot. Keressétek először Isten országát és az ő igazságát. Ő az igazság királya, a békesség királya.”*

Igazságban kell járnunk. Aki igazságban él, az Istentől született. Íme, így lehetünk Istentől születettek! Ma beszéltem valakivel, és elmondta, hogy mostanában néhány dolog történt az életében.

Azt mondta: Mióta megismertelek, minden a feje tetejére állt. Egy egész pokol támad ellenem. Minden ellenem van. Azelőtt jól mentek a dolgaim, amikor rendetlenül éltem, amikor nem igazságban éltem. Minden jól ment.

Amikor azonban rendbe tesszük a dolgainkat, jönnek az igazságban való élettel járó nyomorúságok, de ezek nyugalmat hoznak. Az igazság műve nyugalmat hoz. A gonoszoknak, akik rendetlenül élnek, nincs nyugalmuk a lelküknek. Mit használ, ha az egész világot megnyered, a lelkedet pedig elveszíted?

Olvassunk tovább Ézsaiás 33-ból, a 15–17. versig: *„A ki igazságban jár”* (annak békessége és nyugalma van, és – amint olvastuk – biztonsága mind örökké), *„és egyenesen szól, a ki megveti a zsarolás nyereségét, és kezét rázza, hogy vesztegetést el ne fogadjon…”*

És hozzáolvashatjuk ezt is: aki visszahúzza a kezét, hogy ne adjon vesztegetést, nem csak hogy ne fogadjon el. Mert amikor adsz, az súlyosabb, mint amikor elfogadsz. Mert alkalmat adsz a másiknak a bűnre.

„…a ki bedugja fülét, hogy vérontásról ne halljon, és bezárja szemeit, hogy gonoszt ne lásson; ez a magasságban lakik, kőváraknak erőssége az ő menedéke, kenyerét megkapja, vize el nem fogy. Szemeid a királyt ékességében látják, és látják a messze földet.” Az ilyen ember nyugalmat talál a lelkének.

Tegnap és ma telefonon többekkel beszéltem. És néhányan közülük a törökországi földrengésről beszéltek. Nem tudom, hányan hallottatok erről a földrengésről. Én semmit sem tudtam róla, semmilyen hírem nem volt. Nekik sok hírük volt „Egyiptomból”. Zaklatottan mondták: Láttad, mi történt? Halottak, sebesültek…

Miért zaklassam fel a szívemet ennek a világnak a dolgaival? Lesznek földrengések? Úgy van, mindig lesznek földrengések, háborúk. De mit keresünk mi ott, az ő világukban? Aki a gonoszok tanácsába megy, ahogyan az 1. zsoltár mondja, nyugtalanságot talál, nem nyugalmat. Akik a gonoszok tanácsába járnak, nem lesz békességük.

Boldog, aki bedugja fülét, hogy vérontásról ne halljon.

És a zsoltáríró is azt mondja: *„Nem teszek szemeim elé haszontalan dolgot.”*

Ha nem teszek semmi gonoszt a szemem elé, bizonyosan nyugalmam lesz. Menekülj a szemek kívánsága elől! Hol van a szemek kívánsága? Mivel tápláljuk a szemünket? Amit a szemed néz, azzá leszel. Beszéltem valakivel, aki egy ideig nálunk is járt, és azt mondta, már fáj a szeme attól, hogy annyit ül a Facebookon.

Aki ilyeneket tesz, nem talál békességet és nyugalmat. Ezért mondja Isten Igéje: A gonoszok nem ismerik Isten nyugalmát. De ami még súlyosabb: Isten megesküszik, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába.

Ha álnok gondolataink vannak, és nem jövünk hozzá, hogy a Szent Lélek az ő Igéjével együtt munkálkodjon bennünk, nem megyünk be az ő nyugodalmába.

Engedjük, hogy az Ige megítélje szívünk gondolatait és szándékait. És mit tegyen az Ige? Vágjon, mint a kétélű kard. Tisztítson, mint a szike az orvos kezében.

Jöjjünk hát az Úr Jézushoz. Ő szelíd és alázatos szívű. Tanuljunk tőle, és nyugalmat találunk a lelkünknek. Ámen.

Sursa: *Az igazság műve békesség lesz, az igazság gyümölcse örökké tartó nyugalom* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/predici-scrise/az-igazsag-muve-bekesseg-lesz-az-igazsag-gyumolcse-orokke-tarto-nyugal